

dende Medlem af Valgmenigheden er bosat. Det hedder i § 22: „En Valgmenigheds Medlemmer ere pligtige til at deltage i Udredelsen af Bidrag til deres Sognekirkers Opvarmning eller til dens Vedligeholdelse og Drift i det hele taget i samme Omfang og efter de samme Regler som Sognemenighedens Medlemmer, naar Valgmenigheden selv ikke har nogen Kirke eller Bedesal i det Sogn, hvori de ere bosatte.“ Der er derfor, for at Henvisningen til Lov af 9. Marts 1893 ikke skal medføre nogen Tvivl om Undtagelsesbestemmelsen, for saa vidt angaar en Valgmenigheds Medlemmer, ogsaa foreslaaet en Henvisning til denne Lov om Valgmenigheder § 22. Det er det ene Punkt, jeg foreslaar optaget i Paragraffen. — Det andet Punkt, der foreslaas optaget, er en Bestemmelse om, at Bidraget enten kan paalignes een Gang for alle, eller at Kirken kan optage et Laan, til hvis Forrentning og Afdrag det fornødne aarlige Beløb da tilvejebringes ved Ligning. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Jeg indrømmer, at Udvalget har overset, at der ikke var truffet en endelig Bestemmelse om det i Ændringsforslaget omhandlede Forhold. Det vilde jo imidlertid ligge overmaade nær at anvende de tidligere Bestemmelser i Lovene af 1893 og 1903; saa alle have sikkert forudsat, at man vilde gøre dette. At det nu bliver optaget i Loven, at disse Regler skulle anvendes, er imidlertid ganske rigtigt, og jeg kan paa Udvalgets Vegne slutte mig til det Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Minister. Ligeledes mener jeg, at det er rigtigt, at Beløbet kan lignedes paa flere end et Aar; det kan jo meget let tænkes, at der er Tale om et saa stort Beløb, at man ikke kan ønske, at det skal bringes til Veje paa et Aar. Ogsaa i den Retning finder jeg Ændringsforslaget rigtigt affattet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* til § 4 (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derpaa til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov Nr. 42 af 19. Marts 1898 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4743).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johnsen: Som det maaske vil erindres, blev det under Forhandlingerne her i Tinget i Begyndelsen af denne Samling angaaende Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse fremdraget, at Bestemmelsen i Lov af 19. Marts 1898 angaaende Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret om, at Danske, der have taget Hjemsted i Udlandet, tabe deres Indfødsret her i Landet, naar de ikke inden 10 Aar efter at være udvandrede have afgivet formelig Erklæring til vedkommende Gesandtskab eller Konsulat om at ville bevare Indfødsretten i Danmark, — let vil kunne medføre Ulemper derved, at det vistnok ikke saa sjældent vil hænde, at de paagældende, navnlig naar de bo paa afsides liggende Pladser, enten glemme at afgive saadan Erklæring eller undlade det paa Grund af Ulejligheden og Besværligheden ved de Formaliteter, som kræves ved en saadan Erklærings Afgivelse, og det uagtet de i Virkeligheden ønske at bevare deres Statsborgerret her i Landet. Den højtærede Minister erklærede, at Spørgsmaalet var under Overvejelse og under Forhandling mellem ham og Udenrigsministeren. Jeg antager, at det foreliggende Lovforslag er en Frugt af disse Forhandlinger.

Spørgsmaalet bliver nu, om det, for at undgaa de nævnte Ulemper, vil være rigtigt at ophæve Bestemmelsen i Indfødsretslovens § 7 og den sig dertil sluttende § 8. — Grunden til, at nævnte Bestemmelse blev indført i Indfødsretsloven, var sikkert, foruden Ønskeligheden af at komme i Overensstemmelse med fremmede Lovgivninger, hvoraf flere have tilsvarende Bestemmelser, som den nævnte her i Landet gældende, navnlig den, at det ansaas for